

Margitsziget — szabadtéri színpad

A csodálatos szépségű Margitsziget szabadtéri színpadán néztem végig a „Művészek Koreáért” című előadást. Amint ott ültünk a nézőtéren, az előadás kezdetére várva, lehetetlen volt nem arra gondolni, hogy a világ túlsó felén lán-goló falvak tűzének világánál barbár módon vérbe akarják fojtani egy hős nép szabadságharcát. Horváth Ferenc elvtársnak Koreáról elmondott gyönyörű verse méginkább felszította bennünk a gyűlölet tüzét azok ellen, akik a népek életére, szabadságára törnek. Báthy Anna a „Don Carlos” című opera egyik áriáját énekelte, Joviczky szárnyaló hangján Erkel költőien szép s hazaszere-tetre lelkesítő „Hazám, hazám...” kezdetű dalát adta elő. Amíg Neményi Lili Cso Cso-szán könnyes panaszát énekelte, a japán népre gondoltunk, a szol-gaságban sínylődő, meggyalá-zott kis csocsoszánok milliói-ra. A magyar föld színpompás virágai jöttek ezután: a szak-szervezeti ének- és tánccsopor-tok, Állami Népi Együttesünk. Dalaik, szívet, szemet gyönyör-ködtető táncaik mind-mind a boldog, új élet tolmácsai voltak. Másnap új erővel jelentünk meg munkahelyünkön.

Sári Imre,

a Gamma gyár dolgozója